

האוטובוס לתל אביב

מאת רועי מליח רשף.

דראפט ראשון

תקציר

כל כמה זמן, בפריפריה מרוחקת היכן ששום דבר לא צומח, מופיע האוטובוס לתל אביב. קבוצה של בני נוער משועממים מאמינים שיום אחד הם יעלו על האוטובוס ויברחו ממקום מגוריהם. עליהם להוכיח לעצמם ולסביבתם שהם מיוחדים יותר מכולם. כי רק מעטים מצליחים לעלות לאוטובוס ועל מנת לעשות זאת הם מוכנים לדרוס אחד את השני.

מחזה מקורי ל-9 שחקנים

נייד 0507208887

מייל froik04@gmail.com

November 12, 2014

כל הזכויות שמורות (c)

דמויות

ג'וק - בן 17 בריון, המאמין שיש לו כוחות מיוחדים.

מישל - בת 16 נמשכת לבנות, חברה בלהקה יחד עם דנדן.

דנדן - בן 16 נמשך לבנים, חבר בלהקה יחד עם מישל.

קלאס - בת 17 האקסית הטריה של ג'וק. משוכנעת שהיא מלכת העולם.

קשית- בת 16. החנונית, ילדת כאפות. רוצה להיות מקובלת.

גנדי - בן 18, בחור מגודל, על גבול הספקטרום, מואשם ברצח שני חתולים.

גוז - בת 17 החברה הנוכחית של ג'וק. רקדנית.

נעמי - בת 18 היפסטריית המתגוררת בתל אביב. באה לקחת את אהובתה קלי.

קלי - בת 18 עובדת במכולת של אבא שלה. ילדת רסטות.

(אי שם בשום מקום בדרום הארץ, באזור ששום דבר לא צומח, ישנה תחנת אוטובוס. בתחנה קבוצת בני נוער יושבים על הגדר.)

ג'וק: בקיצור, אני עומד ככה. והעיפרון הזה על השולחן. פתאום אני קולט שהוא זז. בהתחלה לא הבנתי אבל אז קירבתי את היד שלי ופתאום קלטתי שאני מצליח להזיז אותו. בכוח המחשבה בלבד.

דנדן: מדהים.

מישל: תיכול לעשות את זה שוב?

ג'וק: כן. אבל לא מתחשק לי.

דנדן: מתי גילית שאתה כזה מיוחד?

ג'וק: אמא שלי אמרה לי שכבר שהייתי קטן הייתי מרים את הזבל ביד אחת.

גוז: סופרמן.

ג'וק: למה נראה לכם יש לי ת'חולצה הזאת? הנה תראה.

[מעקם לדנדן את היד. דנדן נופל.]

דנדן: ממש חזק.

ג'וק: אני גם מרגיש את זה. תיגעו בשריר.

מישל: פששש...

ג'וק: אין מה לעשות.

דנדן: אתה יכול לעשות עוד דברים?

ג'וק: כמו מה?

מישל: לעוף.

גוז: אם אתה עף זה ממש מיוחד.

דנדן: מה הייתי נותן בשביל לעוף.

גוז: נו, אז אתה יודע?

ג'וק: כן.

כולם: שיואו!

[פאזזה]

	ג'וק:	חם פה.
	מישל:	כן. אני מזיעה ממש.
	דנדן:	ממש חם.
	גוז:	תמיד חם פה.
	ג'וק:	אני צמא.
	גוז:	גם אני צמאה.
	מישל:	מישהו פה עוד צמא?
	דנדן:	אני צמא.
	מישל:	אם מישהו היה הולך לקנות בירה...
	ג'וק:	כן, אם מישהו היה הולך לקנות בירה.
	דנדן:	אין. מי ייתן לנו...
	ג'וק:	חייבת להיות דרך.
	מישל:	בחום הזה, חייבת.
	גוז:	לגמרי.
		[גנדי נכנס.]
	גוז:	הי תראו אותו.
	ג'וק:	הי יא דפוק..
	גוז:	תעזוב אותו.
	ג'וק:	גנדי, לאן אתה הולך?
	גוז:	נו תעזוב אותו. הוא מפחיד אותי.
		[גנדי מביט בהם. והולך]
	ג'וק:	הוא כזה דפוק.
	גוז:	שמעתם שהוא חשוד ברצח של שני החתולים שנמצאו בפח אשפה ליד המכולת של קלי.
	ג'וק:	מי חושד בו?

גוז:	קלי.
דנדן:	כבר שישה חתולים מתו החודש.
ג'וק:	זה בטוח הוא.
דנדן:	בטוח.
מישל:	טוב הוא...
גוז:	אין מה לעשות
ג'וק:	דפוק.
גוז:	תפסיק כבר.
ג'וק:	מה, את חושבת שהוא ינצח אותי במכות?
גוז:	יש סיכוי.
ג'וק:	שום סיכוי.

[אוטובוס מגיע]

דנדן:	תראו. הוא הגיע.
מישל:	האוטובוס לתל אביב.
ג'וק:	מה?
דנדן:	האוטובוס לתל אביב.
מישל:	הגיע.
דנדן:	כן.
מישל:	האוטובוס לתל אביב.

[קלאס נכנסת]

קלאס:	היי.
גוז:	מה את עושה פה.
קלאס:	למה המקום שלך?

- גוז: אין לה בושה זאתי.
קלאס: יאללה תראו אותה.
גוז: ג'וק מסר לי להעביר לך הודעה שהוא לא מעוניין לדבר איתך.
קלאס: גם אני לא רוצה לדבר איתו.
גוז: ושמבחינתו אתם רשמית כבר לא ביחד.
קלאס: זה שהתקשרת אלי בשלוש לפנות בוקר כדי להודיע לי את זה לא הופך את זה לאמת. ג'וק...
גוז: סליחה אם יש לך משהו להגיד לג'וק את צריכה להעביר את זה דרכי.
קלאס: אז תגידי לו שהוא מעניין לי את התחת. ומתוקה שלי, זה לא הוא שעזב אותי זאת אני שעזבתי אותו, בדיוק שעה לפני שהתקשרת.
גוז: אז למה לא התקשרת להודיע?
קלאס: לא היו לי שיחות יוצאות!

[גנדי שוב נכנס, מחזיק שקית ניילון שחורה.]

- דנדן: בטח יש שם חתול מת.
מישל: בטוח יש שם חתול מת.
גנדי: היי קלאס.
גוז: זה החבר החדש שלך קלאס?
קלאס: לא.

[גנדי יוצא]

- ג'וק: אולי מישהו מביא לנו בירה.
מישל: מאיפה נביא?
קלאס: אם תביאו לי כסף, אני אביא לנו בירה.
ג'וק: [לגוז] תשאלי איך היא תביא בירה?

- גוז: איך תביאי בירה?
- קלאס: אני אביא. אני לא כמוכם. אני נראית בת 24 לפחות.
- גוז: [צוחקת]. לא הייתי נותנת לך שנה פחות מ-14.
- קלאס: יאללה גם כן. לא רוצים, לא צריך.
- ג'וק: תביאו כסף. תוציאו את מה שיש לכם.
- דנדן: זה מה שיש לי.
- [סופרים את הכסף המועט שלהם.]
- מישל: זה בקושי מספיק לבקבוק אחד.
- ג'וק: מה זה משנה כמה בקבוקים, נראה אותך. [לגוז] תעבירי לה.
- [קלאס יוצאת]
- ג'וק: אתם רואים.
- דנדן: מה?
- ג'וק: חשבתי שאנחנו צריכים בירה וקלאס הגיעה.
- מישל: אל תגיד לי שזימנת אותה?
- ג'וק: שתלתי את המחשבות בראש שלה.
- דנדן: טלפתי.
- ג'וק: בדיוק.
- גוז: תגידו למישהו יש סיגריה?
- דנדן: למישל יש.
- מישל: למה אתה אומר? [לגוז] יש לי רק אחת וזה מנטול שגנבתי מאימא שלי.
- ג'וק: תביאי.
- מישל: מנטול פוגע לבנים בביצים.

ג'וק: מה פתאום.
 דנדן: כולם יודעים.
 מישל: כן כולם יודעים.
 גוז: אבל בא לי לעשן משהו.
 ג'וק: נו אז בואי לשם. החושים שלי אומרים שיש שם איזה חצי סיגריה על הרצפה...

[ג'וק פונה הצידה יחד עם גוז]

מישל: אני שונאת אותו.
 דנדן: גם אני.
 [פאזזה]
 מישל: לא ידעתי שהוא עזב את קלאס.
 דנדן: הם רבו.
 מישל: הם תמיד רבים ואז חוזרים.
 דנדן: לא הפעם הפעם זה סופי.
 מישל: אתה תמיד אומר את זה -
 דנדן: כן. רק שאתמול הוא סיפר לי -
 מישל: מה?
 דנדן: שהוא וגוז -
 מישל: מה?
 דנדן: את יודעת - [מדגים נישוקים]
 [פאזזה]
 דנדן: זה בטח רק דיבורים.
 מישל: כן דיבורים.
 דנדן: דיבורים דיבורים.
 מישל: כן.

- דנדן: אבל מה שקורה ביניהם.
 מישל: זה העסק שלהם.
 דנדן: זה לא העניין שלנו.
 מישל: לא.
 דנדן: גם שלך לא.
 מישל: אתה באמת חושב שיש לו כוחות מיוחדים?
 דנדן: הוא באמת חזק מאוד.
 מישל: אולי אתה סתם חלש מאוד.
 דנדן: לא הוא באמת חזק מאוד.
 [פאזזה]
 דנדן: תראי האוטובוס לתל אביב.
 מישל: מה איתו?
 דנדן: הוא לא זז. כאילו הוא מחכה למישהו.
 מישל: הוא כל כך גדול האוטובוס הזה.
 דנדן: והמושבים שלו בטח נוחים.
 מישל: לא כמו פה.
 דנדן: הכול כאן חרא.
 מישל: איך שיש לנו הזדמנות...
 דנדן: אנחנו עפים מפה.
 מישל: עולים לאוטובוס ולא חוזרים.
 דנדן: עוד קצת.
 מישל: עוד ממש קצת.

(גוז וג'וק בוהים. ג'וק במהלך כל השיחה מחפש סיגריה.)

- גוז: הלואי והיה כאן איפה לרקוד, נכון? אין, אין כשרוקדים אז אני מרגישה
 איך כל הגוף שלי זורם. הגוף שלי משתחרר ואני, אני ממש מרגישה,
 לא יודעת כאילו אני עפה. עפה באוויר מעל כולם ואני מתה על זה.

אתה יודע, ת'יודע שהרבה יותר קל לי לחשוב שאני זזה. ימינה שמאלה. ושהשיער מתנופף לי ככה [מדגימה] אין כאילו, אולי, מי יודע, כן, למה לא, הלואי והיה לי מקום כזה, תחשוב על זה, ת'בא לעבודה ורוקד, רוקד רוקד... אין, אין מתה על זה. מה אתה אומר? הא, מה אתה אומר?

ג'וק: (לא באמת מקשיב) כה... (כן)

גוז: זה ממש קשה לי שאין כאן יותר מקום לרקוד. פעם בשבוע! אני לא מבינה את הבעיה. למה סגרו? ת' יודע למה סגרו, אני מה זה אהבתי ת'מקום...

ג'וק: כה...

גוז: לא מבינה את זה. לא מבינה. נראה לי שאני הייתי יכולה לפתוח כזה מקום לא?

ג'וק: כה...

גוז: ת'חושב? אתה באמת חושב...

ג'וק: כה...

גוז: הלואי והיה לי מועדון בתל אביב. אין הייתי עושה אותו בצבעי ורוד וכחול. ודודו אהרון היה בא לשם והייתי בונה במה באמצע שרק מי שממש מיוחד, ויש לו כרטיס זהב היה יכול להיכנס. ואני הייתי שם רוקדת... אין חייבים להחזיר לכאן את הריקודים. מה אתה אומר אולי אני אארגן מסיבה היום בערב?

ג'וק: כה...

גוז: כאילו לאבא שלי, יש את המחסן הזה... זה כולה מערכת, מוסיקה טובה... לעשות כמה טלפונים...

ג'וק: כה...

גוז: נראה לי שאני אארגן מסיבה... נראה לי שאני הולכת על זה.

[פאזזה]

ג'וק: [מוצא בדל סיגריה] מצאתי. אין, החושים שלי, זה כבר מפחיד אותי...

	גוז:	תגיד,
	ג'וק:	מה?
	גוז:	אתה בכלל מקשיב לי?
	ג'וק:	כה....

	קלאס:	הי.
	גנדי:	אני?
	קלאס:	כן.
	גנדי:	את מדברת אלי?
	קלאס:	כן. אתה רואה פה עוד מישהו?
	גנדי:	לא.
	קלאס:	מה אתה עושה?
	גנדי:	כלום.
	קלאס:	מה יש לך בשקית.
	גנדי:	סתם.
	קלאס:	יש שם חתול מת?
	גנדי:	לא...
	קלאס:	תגיד, אתה כבר בן 18, נכון?
	גנדי:	כן.
	קלאס:	ומשהו לא בסדר בראש שלך, נכון. זה מה שאימא שלי אומרת?
	גנדי:	אני נורמאלי לגמרי. זה מה שאימא שלי אומרת.
	קלאס:	יחסית לדפוק ולכל מה שאומרים עליך, שאתה מוזר כזה וכל מיני...
		'תה נראה יחסית בסדר. ת'יודע כשאני מסתכלת עליך אתה לא נראה לי כמו אחד שהורג חתולים.
	גנדי:	זה מה שאומרים עלי... שאני הורג חתולים?
	קלאס:	כן.
	גנדי:	מי אומר?

- קלאס: קלי אמרה שהיא ראתה אותך הורג שני חתולים מאחורי המכולת.
גנדי: אה.
- קלאס: אז זה אתה שהרגת ת'חתולים, או לא?
גנדי: לא...
קלאס: תגיד.
גנדי: כן.
- קלאס: מה אתה חושב עלי?
גנדי: לא יודע.
- קלאס: ת'חושב שאני יפה?
גנדי: כן.
- קלאס: אתה בטח אוהב בנות כמוני, נכון? ת'בטח חולם על בנות כמוני? נכון?
גנדי: נכון?
גנדי: כן.
- קלאס: מה אתה חולם עלי?
גנדי: אהמ... כל מיני דברים.
קלאס: אה-הה.
- (פאזזה.)
- קלאס: תגיד. אתה יכול לקנות לי בירה.
גנדי: אני?
קלאס: כן.
גנדי: אין לי כסף.
- קלאס: [מוציאה כסף] הנה קח. אבל אל תגיד לאף אחד שביקשתי ממך לקנות לי בירה. כי אם תגיד אני לא אתן לך יותר להיות לידי.
גנדי: בסדר.

[נכנסת נעמי.]

גוז:	הי תראו.
ג'וק:	מי זאת?
דנדן:	תראי את זאת.
מישל:	מי זאת הבחורה הזאת.
גוז:	איזה משקפי שמש.
קלאס:	מאיפה היא?
ג'וק:	מאיפה לי לדעת.
גוז:	היא באה לכאן.
מישל:	מה את רוצה?
ג'וק:	אפשר לעזור?
דנדן:	את מחפשת מישהו?
מישל:	משהו?
ג'וק:	אפשר לעזור.
גוז:	הי את לא יכולה לענות?
דנדן:	את מחפשת מישהו?
ג'וק:	מישהו מסויים?
גוז:	היי שאלו אותך משהו.
מישל:	תראו איך היא מסתכלת עלינו.
גוז:	הלו אנחנו לא הצגה.
מישל:	אולי לא מתאים לה לדבר איתנו.
דנדן:	מה אנחנו לא טובים מספיק בשבילך?
ג'וק:	חכו, ברור שהיא יודעת לדבר.
גוז:	נו-?
מישל:	תגידי משהו!
[פאזזה]	
דנדן:	אני יודע מי זאת.
ג'וק:	מי?

דנדן:	נעמי.
גוז:	איזו נעמי.
דנדן:	נו נעמי היא למדה עם גנדי. אתם לא זוכרים.
מישל:	זה זאת שעזבה ל...
דנדן:	תל אביב. בדיוק
מישל:	וואו. היא עשתה את זה בגדול.
דנדן:	תראו את הבגדים שלה.
גוז:	כן.
דנדן:	כל הווייב שלה..
כולם:	כן...
דנדן:	תל אביב.
כולם:	תל אביב!
דנדן:	היא מתל אביב, נכון.
נעמי:	יס, יס תל אביב.
דנדן:	אמרתי לכם תל אביב או לא אמרתי תל אביב.
מישל:	אמרת אמרת.
ג'וק:	הי. נעמי זה אנחנו. החברה. זוכרת.
מישל:	היא לא תזכור אותנו.
נעמי:	איי פרומ תל אביב.
ג'וק:	מה היא אמרה.
דנדן:	זה תל אביב.
גוז:	מה זה פרומ?
מישל:	זה באנגלית.
גוז:	היא בכוונה עושה. מדברת אנגלית שהיא יודעת שאנחנו לא מבינים.
ג'וק:	היום בתל אביב כולם מדברים אנגלית.
דנדן:	מי אמר לך?
ג'וק:	זה ידוע. כולם יודעים. נכון?

[פאזזה]

מישל: כן, ברור.
 גוז: כן, ברור.
 ג'וק: רואה?
 דנדן: לא נראה לי.
 ג'וק: זה בגלל שאתה הומו!
 דנדן: אתה הומו!
 ג'וק: אתה הומו!
 דנדן: אתה הומו!
 מישל: מישהו יודע פה אנגלית.
 גוז: לא.
 דנדן: לא.
 ג'וק: נעמי. עברית זוכרת?
 נעמי: איי דונט אנדרסטנד.
 גוז: היא עושה לנו דווקא.
 ג'וק: מה עושים.

[נכנסת קשית].

גוז: הי הנה זאת, נו איך קוראים לה..
 ג'וק: [סוחב את קשית]. לא זוכר אבל זה לא משנה.
 מישל: את זוכר איך קוראים לה?
 דנדן: אהמ... לא.
 קשית: אל תרביצו לי. אל תרביצו לי.
 ג'וק: דברי איתה.
 קשית: עם מי?
 ג'וק: איתה.
 קשית: זאת נעמי.
 ג'וק: כן. דברי אנגלית.

קשית:	מה להגיד?
ג'וק:	תגיד שלום.
קשית:	היי.
נעמי:	היי.
גוז:	מה היא אמרה?
קשית:	היא אמרה היי.
ג'וק:	תשאלי אותה, אם היא זוכרת אותנו?
קשית:	ג'וק איז אסקינג דו יו ריממבר אס.
נעמי:	או יו ספיק אינגליש. גוד. איי אמ לוקינג פור אהמ... קלי.
גוז:	מה היא אמרה?
קשית:	היא מחפשת את קלי.
ג'וק:	איזו קלי?
דנדן:	קלי שעובדת במכולת.
ג'וק:	רסטות? רסטות?
נעמי:	יס. יס. קלי ריז מיי פריינד. פרומ סקול. איי קומ טו ויזיט הר.
דנדן:	מה היא אומרת?
קשית:	היא באה לבקר את קלי. שהיא חברה שלה מהבית ספר.
נעמי:	איי קומ טו טייק הר טו תל אביב.
קשית:	והיא באה לקחת אותה לתל אביב.
מישל:	קלי עוזבת אותנו.
דנדן:	כלבה.
מישל:	למה דווקא היא.
דנדן:	למה תמיד דברים כאלה קורים לאנשים אחרים ולא לי.
מישל:	איזה עצבים.
נעמי:	כן יו טייק מי טו קלי?
קשית:	היא שואלת אם מישהו מוכן לקחת אותה לקלי.
ג'וק:	אני אקח אותך לשם. בואי. ואת באה איתי לתרגם.

הן הולכות לגור ביחד?	גוז:
כן. בתל אביב כולם גרים עם כולם.	דנדן:
הם פתוחים שם בתל אביב.	גוז:
מה זאת אומרת?	מישל:
קלי ונעמי.	דנדן:
כבר בבית הספר היה אפשר לראות שהם יותר מחברות.	גוז:
מה זאת אומרת?	מישל:
בתל אביב שמעתי שיש נשים שיוצאות עם נשים אחרות.	גוז:
כמו חברות הכי טובות.	מישל:
לא.	גוז:
אז מה?	מישל:
כמו בני זוג.	גוז:
אני לא מאמין.	דנדן:
קוראים לזה לסביות.	גוז:
למה?	מישל:
לא יודעת. אבל בגלל זה היא בטח באה לקחת אותה. כי פה אין דברים כאלה. ורק שם מותר. שם מותר הכול.	גוז:
היי תראו.	דנדן:
האוטובוס לתל אביב.	מישל:
הוא מחכה.	דנדן:
הוא מחכה שמישהו יעלה עליו.	מישל:
כן.	דנדן:
יום אחד גם אנחנו נגיע לתל אביב.	מישל:
כן. הכול כאן חרא.	דנדן:
איך שיש לנו הזדמנות...	מישל:
אנחנו עפים מפה.	דנדן:

מישל:	עולים לאוטובוס ולא חוזרים.
דנדן:	עוד קצת.
מישל:	עוד ממש קצת.
גנדי:	היי קלי.
	[פאזזה]
	אני רוצה בירה אחת בבקשה.
	[פאזזה]
	אני בן 18. ובגל שאני כבר בן 18. את לא יכולה למנוע ממני בירה.
	[קלי נותנת לו בירה]
גנדי:	כמה זה עולה?
	[קלי מביטה בו]
גנדי:	אני לא הרגתי את החתולים מאחורה. זה לא אני. ואם את תגידי לאנשים שאני עשיתי את זה אני אפגע בך. אז תפסיקי להגיד את זה.
	[גנדי יוצא]
ג'וק:	אז נעמי. באת כל הדרך מתל אביב?
נעמי:	תל אביב, יס.
ג'וק:	עד אלינו.
נעמי:	וואט?
ג'וק:	מה היא אמרה?
קשית:	מה?
ג'וק:	מה היא אמרה?
קשית:	מה?
ג'וק:	מה מה?
קשית:	זה מה שהיא אמרה?
ג'וק:	מה?
קשית:	בדיוק.

- ג'וק: [לנעמי] איך זה לחזור למקום בו נולדת, חושבת שמהו השתנה?
 נעמי: איי דונט אנדרסטנד יו.
 ג'וק: מה היא אמרה?
 קשית: אני לא מבינה אותך.
 ג'וק: מה את לא מבינה אותי. את מבינה עברית. היא זאת שלא מבינה עברית.
 קשית: זה מה שהיא אמרה.
 ג'וק: את מסתלבטת עלי.
 קשית: לא.
 ג'וק: את צוחקת עלי. כי אני לא מבין אנגלית?
 קשית: לא.
 ג'וק: חושבת את עצמך ליד התל אביבית. חושבת שהיא תיקח אותה איתך. שתשבי בבית קפה עם בגדים יפים ותראי סרטים בצרפתית?
 קשית: לא.
 ג'וק: תעופי מפה או שאני שובר לך את המשקפיים.
 [קשית יוצאת]
 ג'וק: אז.
 נעמי: יס.
 ג'וק: את אוהבת כאן?
 נעמי: איי דונט אנדרסטנד.
 ג'וק: המקום יפה.
 נעמי: מ-ק-ו-ם י-פ-ה
 ג'וק: יש אנשים שאוהבים ת'חולות.
 נעמי: וואט.
 ג'וק: ויש לך מישהו?
 נעמי: מ-י-ש-ה-ו?
 ג'וק: יש לך?

דונט אנדרסטנד.	נעמי:
אהבה.	ג'וק:
א-ה-ב-ה	נעמי:
יש?	ג'וק:
וואטס אהבה?	נעמי:
הלב שלך.	ג'וק:
ל-ב.	נעמי:
כן.	ג'וק:
דונט אנדרסטנד.	נעמי:
יש חבר או לא?	ג'וק:
ל-א?	נעמי:
מעולה.	ג'וק:
קלי.	נעמי:
כן קלי. בדיוק הגענו. קלי	ג'וק:
אה. יס קלי.	נעמי:
אני ג'וק.	ג'וק:
יס יו סייד סו.	נעמי:
לחכות לך פה?	ג'וק:
אוקי. סו ביי.	נעמי:
סבבה. אני מחכה לך פה. מחכה ולא זז.	ג'וק:

[נעמי יוצאת]

קיצר, ככה. אני רוצה לעשות מסיבה הערב, כן?	גוז:
כה...	דנדן:
כה...	מישל:

- גוז: אז אני עושה מסיבה של הלייף, מה זה של הלייף, אתם לא תאמינו,
אני אזמין נראה לי את כולם. ותהיה מוזיקה בת זחלילים. וכלומר
ירקדו. ראיתם אותי פעם רוקדת נכון, נכון?
- דנדן: כה...
מישל: כה...
- גוז: נראה לי שנלך על תחרות ריקודים. מה שחשוב זה מוזיקה. אם תהיה
מוזיקה טובה אז יהיה ממש מעולה. כי אז ירקדו ממש טוב. ואני רוצה
לעשות את זה כמו בסרט... נו... איך קוראים לו... זה עם ה...
מכירים... נו היה בטלוויזיה לפני כמה ימים. עם הלהקה הזאת ש...נו...
[מדגימה שיר] נה-נה-נה.
- דנדן: כה...
מישל: כה...
- גוז: כאילו, נראה לי מוזיקה חיה זה עדיף. דודו אהרון יהיה מושלם, אבל
הוא בטח לא יכול להגיע כי הוא עסוק אז אני מראש מוותרת על שיחת
הטלפון אליו. אני צריכה אנשים שיודעים לנגן ולשיר.
- דנדן: אנחנו יודעים לנגן
מישל: ולשיר.
- גוז: מעולה. אז אני אעשה לכם אודישן. לפני. נראה לי מעולה.
- דנדן: הופעה עם קהל.
מישל: כן.
- דנדן: כן. זה הכרטיס שלנו החוצה מפה.
מישל: אתה חושב?
- דנדן: כן.
מישל: יום אחד גם אנחנו נגיע לתל אביב.
- דנדן: כן. הכול כאן חרא.
מישל: איך שיש לנו הזדמנות...
דנדן: אנחנו עפים מפה.

עולים לאוטובוס ולא חוזרים.	מישל:
עוד קצת.	דנדן:
עוד ממש קצת.	מישל:
מתי האודישן?	דנדן:
פשוט תהיו מוכנים. אני אסמס לכם.	גוז:
אנחנו נהיה שם. תסמכי עלינו.	מישל:
קדימה הולכים להתאמן.	דנדן:
	[יוצאים]
הי, הי את... יו... איך קוראים לך...	קלאס:
קשית...	קשית:
כן את בואי רגע...	קלאס:
מה?	קשית:
איך אני נראית?	קלאס:
את?	קשית:
את רואה עוד מישהי בסביבה?	קלאס:
לא.	קשית:
נו אז איך אני נראית היום?	קלאס:
את יפה.	קשית:
נכון שאני יפה.	קלאס:
כן. את יפה.	קשית:
אני פרח בשדה קוצים. את יודעת מי אמר את זה?	קלאס:
מי?	קשית:
מישהו.	קלאס:
אה.	קשית:
היית רוצה להיות יפה כמוני?	קלאס:
כן.	קשית:

קלאס:	אני יכולה להבין משאלת לב כזאת. אני יכולה לגלות לך סוד... אהמ..
	איך קוראים לך?
קשית:	קשית.
קלאס:	כן... ואת לא מספרת אותו לאף אחד.
קשית:	לא.
קלאס:	אני הולכת לאודישנים לאח הגדול. אה? אה? מה את אומרת על זה?
	אני הולכת להיות סלבס. אבא שלי הבטיח לי שהוא ייקח אותי
	לאודישנים. את חושבת שאני אתקבל?
קשית:	כן.
קלאס:	בטוח שאני מתקבלת. אני בן אדם עם אופי. אני מעניינת. אני אוהבת
	לדבר. ואני יפה. כשאני אהיה סלבס אז אנשים ירצו להיות לידי
	ולהצטלם איתי. אם את רוצה אני יכולה לתת לך להיות לידי עכשיו.
	לפני שאני נעלמת. תוכלי להגיד לכולם שהכרת אותי. תחייכי. [קלאס
	מצלמת את עצמה] חוץ מזה לסלב יש עוזרים אישיים שמארגנים להם
	את החיים. את תארגני לי את החיים בינתיים. סבבי. יאללה בואי
	אחרי.

ג'וק:	מה אתה עושה פה?
גנדי:	אני?
ג'וק:	לא אמרתי לך שאני לא רוצה לראות את הפרצוף שלך?
גנדי:	אמרת.
ג'וק:	אז אני לא רוצה לראות את הפרצוף שלך.
גנדי:	בסדר אני הולך.
ג'וק:	מה זה ביד שלך?
גנדי:	שום דבר.
ג'וק:	מה זה?
גנדי:	שום דבר.

- ג'וק: זה בירה.
- גנדי: כן.
- ג'וק: למי הבירה?
- גנדי: זה בשביל... בשבילי.
- ג'וק: בשבילך?
- גנדי: כן. בשבילי.
- ג'וק: מישהו ביקש ממך לקנות בירה?
- גנדי: לא.
- ג'וק: אף אחד.
- גנדי: לא.
- [פאזזה]
- ג'וק: תביא לי את הבירה.
- גנדי: 'ני לא יכול.
- ג'וק: תביא לי את הבירה, אמרתי.
- גנדי: תתרחק ממני.
- ג'וק: או ש...
- גנדי: תתרחק.
- [פאזזה]
- ג'וק: אתה יודע למי אני מחכה כאן? יש לך בכלל מושג עם מי אתה מתעסק. אני מחכה כאן. לתל אביבית. כן. מה ששמעת תל אביבית. שמדברת אנגלית. אתה מבין אני גבר האלפא כאן. אני מלך האריות. יש דברים בעולם הזה שאתה לא נועדת אליהם ואני כן. יש דברים שהם רק בשבילנו. למין שלי. למין העליון. ואתה שייך למין התחתון. למה? כי אתה דפוק. כי יש לך פנים מוזרים. כולם אומרים את זה.
- גנדי: תתרחק ממני או ש...
- ג'וק: או ש... תהרוג אותי כמו שהרגת את החתולים מאחורי המכולת.
- גנדי: מי אמר לך על זה?

ג'וק:	אף אחד אני ראיתי אותך בעיניים שלי.
גנדי:	אתה לא ראית.
ג'וק:	אז מאיפה אתה חושב שאני יודע?
גנדי:	אני לא לא הרגתי שום חתול. אני לא הורג חתולים.
גנדי:	אתה משקר.
ג'וק:	טוב נכון, לא ראיתי אותך. אבל אני אגיד לך מה כן ראיתי. ראיתי אותך מציץ בחלון של קלאס.
גנדי:	לא ראית.
ג'וק:	תביא את הבירה ואני אעשה ת'צמי שלא ראיתי.
	[פאזזה גנדי נותן לו את הבירה.]
ג'וק:	ילד טוב.
גנדי:	אתה לא תספר לה.
ג'וק:	לא.
גנדי:	מבטיח.
ג'וק:	נשבע לך.
	[גנדי הולך]
נעמי:	היי קלי.
קלי:	נעמי.
נעמי:	יס. פליז דונט מוב. איי קומ פור יו.
קלי:	בשבילי?
נעמי:	איי נו איי לפט יו טו יירס א-גו. באט נאו איי קומ.
קלי:	בשביל מה?
נעמי:	טו טייק יו וויט מי.
קלי:	ואם אני לא רוצה.
נעמי:	איי דונט אנדרסטנד.
קלי:	איפ איי דונט וואנט טו.

נעמי:	10 איי וויל בג.
קלי:	תתחנני?
נעמי:	איי לאב יו קלי. אנד איי ניד יו וויט מי אין תל אביב. אאור לאב קנוט אקזיסט היר אין דיס פלייס.
קלי:	באט יו לפט מי. ווי פלנד טו ליב טוגדר. גו טו תל אביב, לרן אינגליש, דרינק אול די אספרסו, ריד בוקס און דה ביצ'.
נעמי:	איי נו. באט פליז לט דה פאסט בי דה פאסט. לטס אופן אה ניו פייג'ל. קומ וויט מי נאו.
קלי:	אני לא יכולה נעמי. אבא שלי חולה. עכשיו אני מנהלת את החנות.
נעמי:	איי דונט אנדרסטנד.
קלי:	תפסיקי, אני יודעת שאת מבינה אותי. את יכולה להעמיד פנים שאת תל אביבית אבל בתוכך את עדיין מפה. את עדיין אחת מאיתנו.
נעמי:	קלי. ליב יור דרים. פאלו יור הארט. קומ וויט מי. פליז. פליז. איי לאב יו!

[דנדן ומישל מנסים לשיר.]

דנדן:	תראי.
מישל:	מה?
דנדן:	האוטובוס לתל אביב.
מישל:	מה איתו?
דנדן:	הוא עדיין בתחנה.
מישל:	כן.
דנדן:	מחכה.
מישל:	כן.
דנדן:	מעניין למה הוא מחכה?
מישל:	בטח לנו.
דנדן:	בטוח לנו.

[חוזרים לנגן.]

נעמי: אר יו רדי?

קלי: כן. אני מקווה שאני לא עושה טעות.

נעמי: דה באס איז וויטינג פור אס. יו וויל בי הפי אין תל אביב. תל אביב איז אנדר יוניברס. פאר אווי פרום דיס פלייס. אה ביוטיפל פלייס. דונט פור גט נאטינג. דונט פורגט יור אייפון. יו קה-נוט קומ טו תל-אביב וויטאאוט אנ אייפון. גוד, גוד.

קלי: אבל אני חייבת להפרד מאבא שלי. לפני שאני עוזבת.

נעמי: איי דונט אנדרסטנד. באט דו וואט יו ניד טו דו. איי וויל בי וויטינג פור יו און דה באס. דונט בי לייט.

קלאס: איך קוראים לך?

קשית: קשית...

קלאס: כן... שמי ידיים על האוזניים.

[עושה מה שקלאס מבקשת.]

קלאס: איפה הבירה שלי? איפה הבירה שלי? למה אתה לא עונה? טוב אז תחזיר לי את הכסף.

[גנדי יוצא]

לאן אתה הולך. תחזיר לי את הכסף שאני לא נותנת לך יותר להציץ לי בחלון!

קלאס: את חושבת שהוא שמע אותי?

קשית: מה? [פאוזזה] מה?

גוז: מה קורה?

ג'וק: כלום.

גוז: למי אתה מחכה?

ג'וק: ל...

גוז: חיכית לי?

ג'וק:	אה...
גוז:	איפה התל אביבית?
ג'וק:	ב...
גוז:	אני לא אוהבת אותה. מאיפה שהיא באה יש הרבה פושעים.
ג'וק:	בתל אביב?
גוז:	כן. אנשים נרצחים שם ואף אחד לא יודע מי עשה את זה.
ג'וק:	למה?
גוז:	כי יש הרבה אנשים. וכולם מתעלמים אחד מהשני.
ג'וק:	איך את יודעת?
גוז:	ככה אומרים זה ידוע. אם מישהו היה מרביץ לי וגונב לי את הכסף מה היית עושה?
ג'וק:	מפוצץ לו את הפנים. מי שנוגע בחברים שלי אני הורג אותו במקום.
גוז:	אז שם אנשים פשוט עומדים. עומדים ונותנים לזה לקרות. אני חושבת שהיא אחת מאלה. אני חושבת שהיא מאלה שרואים ולא מגיבים.
ג'וק:	את חושבת?
גוז:	אינטואציה נשית. טוב בוא. יש לי אודישן לעשות ואני צריכה עזרה להחליט.
ג'וק:	אודישן.
גוז:	למסיבה שלי הערב.
ג'וק:	אה. כה...

	[דנדן ומישל הולכים עם הגיטרה. פוגשים את נעמי.]
מישל:	הנה נעמי.
דנדן:	היא מחכה ליד האוטובוס.
מישל:	מה אתה אומר, ניתן לה?
דנדן:	מה יש לנו להפסיד?
מישל:	אין לנו.

- דנדן: חוץ מזה עבדנו כל כך קשה שבטוח יקרה משהו.
מישל: בטוח.
- דנדן: הם ישמעו את השירים שלנו שם בתל אביב. ויבינו שיש כאן משהו.
מישל: שיש במקום הזה משהו.
מישל: אוטנטי.
דנדן: כן.
מישל: אני מתה להופיע בבר.
דנדן: גם אני.
מישל: תגיד אתה חושב שזה נכון?
דנדן: מה?
מישל: שיש שם נשים שאוהבות נשים.
דנדן: בתל אביב יש הכול. כאן הכול חרא.
מישל: זאת ההזדמנות...
דנדן: אנחנו עפים מפה.
מישל: עולים לאוטובוס ולא חוזרים.
דנדן: עוד קצת.
מישל: עוד ממש קצת.
-
- [מתקרבים לנעמי.]
- דנדן: סליחה.
נעמי: יס.
דנדן: את יכולה בבקשה להעביר את ה דיסק הזה למפיקים.
נעמי: דיסק. פור מי?
דנדן: זה דיסק. יש עליו שירים.
נעמי: ש-י-ר-י-ם?
מישל: לא נראה שהיא מבינה אותך.
דנדן: היא מבינה. היא מתל אביב. הם יודעים שם כל מיני שפות.

אלו השירים שלנו. אני ומישל, אנחנו להקה.	
דונט אנדרסטנד.	נעמי:
כשתגיעי לתל אביב תתני את זה למפיק של מוזיקה, רשום שם גם	דנדן:
הטלפון שלנו.	
מ-ו-זי-קה? או יו מן מיוזיק? יו אר סינגרס.	נעמי:
את רואה היא מבינה.	דנדן:
מדהים.	מישל:
בואי ננגן לה משהו. היא בטוח תמות על זה.	דנדן:
	[מנגנים]
ורי ניס. בראבו.	נעמי:
היא מתה עלינו.	דנדן:
היא המעריצה הראשונה שלנו.	מישל:
אין היא תתן את הדיסק. וישמיעו אותנו ברדיו. איך שדברים	דנדן:
מתגלגלים... וואו תראי מה השעה חייבים ללכת להספיק לאודישן.	
חשוב שנעבור אותו כי חייבים להתחמם מול קהל אמיתי שלא יחשבו	
בתל אביב שאנחנו חובבנים.	
תלך. אני כבר באה.	מישל:
בסדר אבל מהר.	דנדן:
	[דנדן יוצא]
תגידי?	מישל:
יס.	נעמי:
באמת בתל אביב בנות יוצאות עם בנות...	מישל:
וואט...?	נעמי:
איך היא קראה לזה... לסביות.	מישל:
לסביאנס?	נעמי:
כן, בתל אביב?	מישל:
יס	נעמי:

מישל:	ואת?
נעמי:	איי דונט אנדר סטנד.
מישל:	לסבית?
נעמי:	לסביאנס?
מישל:	כן. את לסבית בתל אביב.
נעמי:	תל אביב, לסביאנס יס
[מישל מושיטה יד ונוגעת בנעמי. מאושרת היא מדלגת החוצה.]	

[ג'וק וגוז רואים מרחוק את קשית וקלאס, קשית מאפרת את קלאס]	
ג'וק:	נו תראו מי זאת?
גוז:	מה אתה עושה, חשבתי שסכמנו שכל מה שיש לך להגיד לה, עובר דרכי.
ג'וק:	תני לי רגע...
גוז:	היא תפתה אותך, אתה יודע את הכוחות שלה.
ג'וק:	אל תדאגי.
גוז:	תשבע לי שאתה שלי.
ג'וק:	תני לי רגע...
גוז:	למה אתה לא יכול להשבע.
ג'וק:	לא יכול. מה לעשות לא נועדתי להתחייבויות ארוכות טווח. מצטער.
גוז:	אין לי זמן להקשיב לזה יש לי אירוע על הראש. אתה יודע איפה אתה יכול להשיג אותי.
ג'וק:	חכי רגע...
גוז:	לא. אני נפרדת ממך, עד שתחליט את מי אתה מעדיף. החלטה שלך.
	אני מהיום לוקחת אחריות על החיים שלי ואני חושבת שגם לך כדאי.
	ביי.

[גוז יוצאת]

ג'וק:	נו איפה הבירה?
קלאס:	אין בירה.
ג'וק:	למה אין בירה?
קלאס:	ככה. כי אין.
ג'וק:	אם ככה. תחזירי לנו את הכסף שלקחת.
קלאס:	אין כסף.
ג'וק:	מה זאת אומרת, אין כסף.
קלאס:	ככה אין.
ג'וק:	לא נתת במקרה למישהו את הכסף כדי שיקנה לך בירה, נכון?
קלאס:	אתה חושב שנתתי?
ג'וק:	כן. אני יודע שנתת לגנדי. נכון נתת לגנדי את הכסף. מה חשבת שאני מטומטם.
קלאס:	אני לא נתתי לו.
ג'וק:	אז איך את מסבירה את זה שאני רואה אותו עם בירה ביד. בדיוק הבירה שאנחנו אוהבים לשתות.

[קלאס מסתובבת אל ג'וק עם פנס גדול בעין]

ג'וק:	מה זה מה קרה?
קלאס:	לפני שאתה מחליט להאשים אותי בשקרים המטונפים שלך אולי כדאי שקודם תברר מה האמת. הלכתי לקנות את הבירה שלכם. הלכתי לקלי. ובדרך עצר אותי גנדי. הוא שאל אותי מה אני עושה. ואני אמרתי לו שזה לא ענייני. ניסיתי לעבור, אבל הוא לא נתן. הוא רק הביט בי עם המבט המוזר הזה שלו. בסוף נשברתי ואמרתי לו. אמרתי לא שאני הולכת לקנות בירה. הוא אמר שאני משקרת. ואני הראיתי לו את הכסף. ואז הוא תפס לי את היד, עיקם אותה. וחטף לי את הכסף.
ג'וק:	אז איך יש לך פנס?

קלאס: זה לא הספיק לו. אני צרחתי עליו שיחזיר לי את הכסף. אז הוא רץ אלי במהירות והפיל אותי על הארץ והתחיל לנשק אותי, ולהגיד לי כמה שאני יפה. וכמה שאני מהממת. ואיך בכלל אפשר לוותר על אחת כמוני. שאני החלום של כל אחד גם מבחינת אופי וגם מבחינת יופי. והוא לא עזב אותי עד שלא התחננתי.

ג'וק: את משקרת לי?

קלאס: נשבעת לך. אתה יכולה לשאול גם את... איך קוראים לך?

קשית: קשית.

קלאס: כן... אותה. תשאל אותה. היא הייתה לידי כל הזמן הזה.

קשית: כן זה היה באמת. הוא באמת תקף אותה ככה. הייתי שם הייתי שם כל הזמן.

קלאס: רואה. החברה הכי טובה שלי אומרת לך את זה. לא תאמין לה.

ג'וק: ולמה הוא לא תקף אותה?

קלאס: מה זאת אומרת, כי היא מכוערת. למה שהוא יתקוף מישהו מכוערת,

ג'וק אני לא מבינה אותך לפעמים. זה ככה גם בטבע. אנשים קוטפים את הפרחים היפים לא הנבולים.

ג'וק: אני אהרוג אותו. אין ברירה. אף אחד לא פוגע בנערה שלי ולא נהיה נכה.

[ג'וק יוצא]

קלאס: בואי אהה...

קשית: קשית

קלאס: הולך להיות מכות.

[דנדן ומישל עם הגיטרה מול גוז]

גוז: אני מוכנה לשמוע.

[הם מנגנים שרים שיר.]

דנדן: נו?

גוז: לא רע.

מישל: אז...?

גוז: התקבלתם.

דנדן: יש!!!

מישל: יש!!!

גוז: ובתנאי אחד. שאתם עוזרים לי לארגן את המקום, להכין ת'קישוטים, ובסוף שכולם הולכים לנקות הכול.

דנדן ומישל: אין בעיה!

גוז: ולהקדיש לי את שירים שלכם בזמן ההופעה.

[רוקדים מאושר.]

ג'וק: הנה אתה.

גנדי: מה אתה רוצה ממני?

ג'וק: אתה הרבצת לקלאס.

גנדי: אני מה?

ג'וק: אתה גנבת את הכסף שלה.

גנדי: מה?

ג'וק: אל תשקר. אל תשקר!

גנדי: מי אמר לך את זה.

ג'וק: חשבת שאני לא אגלה. אז הנה לך החדשות. אני יודע כל מה שקורה במקום הזה.

גנדי: אני לא נגעת בה.

ג'וק: אז איך אתה מסביר את הפנס בעין שלה.

גנדי: אני לא עשיתי אותו.

ג'וק: אז מי עשה אותו?!

גנדי: אני לא יודע.

- ג'וק: אתה כזה דפוק. מסתובב פה עם הפרצוף המכוער שלך. אתה הורס לכולנו את המקום הזה. אתה הורס לנו את האוויר שאנחנו נושמים. אנשים כמוך לא צריכים להיוולד בכלל.
- גנדי: תסתום.
- ג'וק: או מה? תרביץ לי? תהרוג אותי כמו שאתה הורג ת'חתולים.
- גנדי: אני לא הורג חתולים.
- ג'וק: כן. שמענו.
- גנדי: מי אמר לך שהרבצתי לקלאס. מי אמר לך?
- ג'וק: קלאס.
- גנדי: ת'משקר.
- ג'וק: אני לא.
- גנדי: היא לא תגיד כזה דבר עלי.
- ג'וק: זה מה שהיא אמרה.
- [קלאס וקשית נכנסות.]
- ג'וק: עכשיו אתה יכול לשאול אותה.
- קלאס: עוד לא הרבצת לו?
- ג'וק: לא. שוחחנו קודם.
- קלאס: למה אתה מחכה תרביץ לו כבר!
- גנדי: את באמת אמרת לו את זה?!
- [מופיעים גוז, דנדן ומישל]
- ג'וק: נו תעני לו. תגידי לו מה שאמרת לי. או שבעצם שיקרת לי.
- קלאס: נו כבר תלכו מכות עלי, שאני אוכל לספר לכולם כמה אני שווה, יאללה יאללה.
- גנדי: אני... אני... לא יכול להרביץ לך. אני בחיים לא ארים עלייך יד... פשש... משורר. לא ארים עלייך יד. לא הורג חתולים, לא יכול להרביץ לה... כמה שקרים אתה יכול לספר. נו, כבר תגידי לו מה שאמרת כדי שאני אוכל לפוצץ אותו במכות עם הכוח האדיר שלי.

קלאס: כן. הוא הרביץ לי.
גנדי: את ביקשת ממני לקנות לך את הבירה.
קלאס: לא נכון. הוא תקף אותי. משך לי בשיער, נתן לי אגרוף בעין וגנב את הכסף של כולנו.
גנדי: זה לא נכון.
קלאס: זה כן. או שאתה קורא לי שקרנית!
ג'וק: עוד מעט תגיד גם שאתה לו מציץ לה בחלון.
[פאזזה]
ג'וק: הגיע הזמן שתשלם על זה.
[ג'וק מרביץ לגנדי. גנדי מסתכל בקלאס ואינו מגיב למכות אלא רק חוטף אותן. אחרי שג'וק הפליא במכותיו, גנדי נותר על הרצפה].
ג'וק: אין, אין על אגרופי הברזל שלי.
[גנדי מתרומם סכין ביד שלו].
דנדן: יש לו סכין ביד.
קלאס: אם מישהו מת בשבילך, בדו קרב כמו זה. אז זה ממש שווה.
מישל: זהירות!
[גנדי מזנק על ג'וק, ג'וק מצליח להתחמק].
גנדי: אני אהרוג אותך.
ג'וק: זה לא הוגן להשתמש בסכין.
דנדן: זה גם לא הוגן להשתמש בכוחות מיוחדים.
ג'וק: תוריד את הסכין.
גנדי: לא.
ג'וק: אז אתה לא משאיר לי ברירה.
מישל: הוא הולך להשתמש בכוחות המיוחדים שלו.
גוז: שטויות, אין לו בכלל כוחות מיוחדים.
ג'וק: בטח שיש לי. את סתם אומרת כי הרגע עזבתי אותך!
גוז: אז אני מבינה שעשית את החלטה שלך.

ג'וק: כן. קלאס אני חוזר אלייך.

קלאס: רק אם תנצח!

ג'וק: אני אנצח!

גוז: גנדי, תהרוג אותו! תהרוג אותו!

דנדן: גנדיק, תוריד את הסכין אם תהרוג אותו תלך לכלא.

[גנדי שוקל את מה שדנדן אומר]

מישל: ואתה לא תראה יותר את קלאס בחיים.

[ג'וק מאמץ את העיניים שלו, נראה שהוא מנסה לשדר לגנדי בטלפתיה. גנדי מביט בסובבים אותו ומפיל את הסכין. כולם המומים.]

ג'וק: רואים. רואים. איך הצלחתי להעיף לו את הסכין?!

קלאס: אני לא מאמינה. אני לא מאמינה. [מחבקת אותו.]

גוז: אני שונאת אתכם, אני שונאת אתכם. אבל אתם עדיין מוזמנים למסיבה שלי. כי אני חייבת שיבואו אנשים. אז אם לא לתבואו אני אהרוג אתכם!

[הם יוצאים. חולפים על פני גנדי.]

ג'וק: איזה אפס.

גוז: אתה לא מוזמן למסיבה שלי.

קלאס: [לקשית] את רואה עכשיו אני שווה יותר. אם את רוצה את יכולה לכתוב עלי סיפור קצר שיתאר את מעללי.

גוז: [לדנדן ומישל] אתם מוכנים להזיז את התחת. המסיבה עוד מעט מתחילה. ויש לנו עוד הרבה עבודה על הראש!

[הם כולם יוצאים.]

[גנדי עומד לבד מספר שניות נכנסת קלי עם מזוודה.]

קלי: גנדי?

גנדי: היי.

- קלי: אתה בסדר.
- גנדי: מה אכפת לך? מה זה את הולכת?
- קלי: כן.
- גנדי: לאן?
- קלי: תל אביב.
- גנדי: למה דווקא את?
- קלי: כי אני לא שייכת לכאן.
- גנדי: אף אחד לא שייך לכאן. אני הכי לא שייך לכאן. אני לא בטוח שאני שייך לשומקום
- קלי: אני נועדתי לדברים גדולים יותר.
- גנדי: אימא שלי אומרת שאני נועדתי לדברים גדולים יותר.
- [גנדי חוסם את דרכה]
- גנדי: את לא מאמינה לי? את לא מאמינה שאני נועדתי לדברים גדולים יותר?
- קלי: אני לא אמרתי את זה.
- גנדי: אבל זה מה שאת חושבת?
- קלי: לא.
- גנדי: כן, זה מה שאת חושבת.
- קלי: תן לי לעבור.
- גנדי: את סיפרת לכולם שאני הורג חתולים. עכשיו כולם שונאים אותי. עכשיו כולם חושבים שאני דפוק ושונאים אותי.
- קלי: אז מה עשית מאחורי המכולת? מה עשית שם עם הסכין?
- גנדי: אני סתם הייתי שם. סתם שיחקתי שם. אני לא התכוונתי להרוג אותם. אני לא רציתי שהם ימותו. אני רק רציתי להציק להם קצת. סתם מתוך שעמום. אבל אז... אז הם שרטו אותי ונשכו אותי... אז תפסתי אותם ו... אני לא התכוונתי שהם ימותו. זה קרה בטעות.
- קלי: תתרחק ממני!

גנדי: אז תלכי ותגידי להם שזה לא אני. כי זה לא אני!

קלי: אני לא יכולה עכשיו. אני מאחרת לאוטובוס.

גנדי: תלכי ותגידי להם.

קלי: אני לא יכו-

גנדי: אני לא הרגתי שום חתול!

קלי: גנדי... גנדי...

גנדי: בגללך אני לא נורמאלי.

[הוא תופס אותה]

קלי: אני חייבת להגיע לאוטובוס.

[נושכת לו את היד]

גנדי: נשכת אותי!

[מתחיל ביניהם מאבק. כשלפתע הוא נפסק הסכין ננעץ בבטנה של קלי.

גנדי מביט בה ובורח.]

גוז: טוב הכל מוכן.

דנדן: זה ממש נראה נהדר.

מישל: זו הולכת להיות אחת המסיבות השוות.

דנדן: זהו היום זה היום שבו הדברים יתחילו להשתנות.

גוז: אני לא מבינה רק איפה כל האנשים שהזמנתי? אם אנשים לא יגיעו אז

אני לא אוכל להראות את הפנים שלי בסביבה. כולם יצחקו עלי. טוב

תנגנו משהו, שאנשים מבחוץ יחשבו שקורה פה משהו.

[דנדן ומישל מנגנים. המנגינה מובילה אותנו לסצנה הבאה]

קשית: גבוה פה.

קלאס: כן גבוה.

ג'וק: אני מוכן.

קשית: אני חושבת שאנחנו מאחרים למסיבה.

- קלאס: נראה לך שנבוא ראשונים. תמיד לאחר. כי אז שאת נכנסת כולם
מסתכלים עלייך. זה נקרא איחור אופנתי. רשמת?
קשית: כן.
ג'וק: אני מוכן.
קלאס: אתה באמת הולך לעשות את זה?
ג'וק: אין לי ברירה, נכון. אתם ראיתם אתם ראיתם שיש לי כוחות נכון?
קלאס: כן.
קשית: כן. זה היה מהמם.
ג'וק: נכון, נכון שזה היה מהמם? ועכשיו אני בדיוק בנקודה הזאת של החיים
שלי שאני צריך לבחור. גם סופרמן היה צריך לעשות את זה.
קשית: אם תעוף זה יהיה מדהים.
ג'וק: אני אעוף.
קלאס: להיות חברה של סופרמן.
קשית: וואו
קלאס: אני אוהבת אותך.
קשית: גם אני אוהבת אותך.
ג'וק: קשית, נכון?
קשית: כן. אתה זוכר את השם שלי?
ג'וק: כן.
קשית: וואו.
קלאס: את רואה. אמרתי לך תצמדי אלי ותגלי את החיים. אמרתי או לא
אמרתי?
קשית: אמרת.
קלאס: ועכשיו סתמי ואל תדחפי.
ג'וק: עכשיו שקט. אני חייב ריכוז.
[שקט. לבסוף ג'וק קופץ. הכול קופא. ג'וק צועק "אני עף, אני עף. אני
סופרמן. חושך]

דנדן: מישל, את רואה את האמבולנסים?

מישל: כן.

דנדן: שניים.

מישל: מעניין מה קרה.

דנדן: והנה גם מכונית משטרה.

מישל: היי תראה, זאת התל-אביבית.

דנדן: מה היא עושה?

מישל: היא מחכה?

דנדן: למי?

מישל: לא יודעת.

[נעמי מרימה את הנייד שלה ומחייגת ומדברת למשיבון.]

נעמי: דיר קלי, איי גס יו דיסיידד טו סטיי היר אנד נוט טו קומ וויט מי טו תל

אביב. איי גס יו דייד וואט איז בסט פור יו. נו דט איי לאב יו. גוד ביי. איי

אם גויניג אנד וויל נבר קומ בק.

דנדן: זהו היא עוזבת.

מישל: עם הדיסק שלנו ביד!

[נותנים כסף.]

גוז: איפה כולם, איפה כולם!!! אני לא מבינה את זה. זאת המסיבה הכי

גרועה בעולם. הכי גרועה בעולם. אני שונאת את החיים האלו אני

שונאת אותם! ותיכנסו פנימה! אולי אנשים לא ישימו לב שאף אחד לא

בא!

[הם נכנסים פנימה. נעמי עוד מפשפשת בכיס של התיק שלה ומוציאה משם דיסק.

וזרקת אותו לפח. עולה על האוטובוס ונוסעת.]

